

BERNARD is een variant van BERNHARD

-----door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

1] Samengestelde Germaanse naam:

1.1] 'ber(n)-' = 'beer', 'bere(n)-'

1.2] '-hard' = 'sterk', 'dapper', 'moedig'

Dus: 'Beresterk'.

*

Bernardus van Clairvaux o.cist., Frankrijk; abt; † **1153. Feest 20 augustus.**

Hij was een Bourgondische edelman. Omstreeks 1092 was hij geboren op een kasteel bij Dyon. In 1112 trad hij, samen met nog 30 edellieden in het klooster van Cîteaux, dat daarop tot nieuwe bloei kwam. Van daaruit kreeg Bernardus opdracht om het klooster van Clairvaux in Bourgondië te stichten. Hij werd daarvan de eerste abt. Groot was zijn invloed op de vernieuwing en verdieping van het zedelijk, geestelijk en kerkelijk leven. De kerk van die tijd was een machtige en rijke kerk. De kloosters legden, in een reactie daarop de nadruk op de vrijwillige armoede die Jezus zijn apostelen voorhield. (Bijvoorbeeld Matteus 10,9-10). Door de kruistochten leerde men het Heilig Land kennen. En daardoor weer raakte men sterk doordrongen van Jezus' menselijk bestaan. Tot dan toe was de Heer voornamelijk afgebeeld als overwinnaar in triomferende majesteit. Bernardus schilderde in zijn preken het lijden van de Heer.

Hij wordt afgebeeld in het Cisterciënzer habijt (wit met zwarte schoudermantel) met abtsstaf en regelboek. Zijn attributen zijn de lijdenswerktuigen (vanwege zijn aandacht voor het lijden van Christus) en een Mariamonogram. Volgens de legende zou Maria hem eens in een visioen zijn verschenen en hem hebben gesterkt met haar moedermelk (o.a. afgebeeld door de Meester van Delft, ca. 1500, Catherijneconvent Utrecht). Aan zijn voeten zit soms een wit hondje, omdat zijn moeder, voor zijn geboorte, gedroomd zou hebben dat zij een wit blaffend hondje in haar schoot droeg.

Het benedictijner klooster in het Groningse Aduard uit de middeleeuwen was toegewijd aan Bernardus.

*

Bernardus van Menthon osa, Novarra, Italië; stichter & mensenredder; † **1081. Feest 28 mei & 13 & 15 juni.**

Hij werd geboren bij het Lac d'Annecy in Frankrijk, trad in bij de augustijnen en was veertig jaar lang vicaris-generaal van het diocees Aosta. Hij was begaan met reizigers in de bergen. De grote en kleine St-Bernardspas in de Alpen zijn naar hem genoemd. Ook de beroemde sint-bernhardshonden danken hun naam aan het door Bernardus gestichte klooster met gasthuis. Hij wordt vereerd als patroon van de Sint-Bernhardspassen; ook van bergbewoners, reddingswerkers, alpinisten en skiërs; alsmede van de sint-bernhardshonden.